

Vetrnica

PRILOGA MLADIH NOVINARJEV V GLASILU GROSUPELJSKI ODMEVI GROSUPLJE
LETNIK XLIV | 6 - 2018

OBČINA
GROSUPLJE

Uvodnik

»Kaj ste želeli postati, ko ste bili v zadnjih letih osnovne šole?«

Na to vprašanje sem pomislila, ko sem imela na novinarskih delavnicah pred seboj kopico nadebudnih, živahnih mladenk in mladeničev iz osnovnih šol iz Grosupljega in Šmarja - Sapa. Poskušala sem jim čim bolj realno orisati svoj poklic, za katerega verjamem, da je eden najboljših, čeprav ne vedno najlažjih in najlepših.

Najboljši zato, ker ga žene radovednost, ker je iskanje odgovorov na kdo, kaj, kdaj, kje, kako in zakaj vedno zanimivo, ker se zaradi poklica iz dneva v dan dopolnjuješ v znanju, ker ti odgovori dajo misliti ... A pridejo dnevi - verjetno je sicer v vsakem poklicu tako -, ko udarijo slabe novice, ko mo-

raš svetu sporočati tragične vesti, ko ti odgovorni ne posredujejo zadovoljivih odgovorov, čeprav si jih poklical že vsaj petkrat v enem dnevu ...

Za novinarstvo zdaj niso najbolj rožnati časi, ker se je znašlo v vrtincu drugih oziroma drugačnih medijev in omrežij, pa vendar je novinarstvo, ki sledi objektivnosti, nepristranskosti in verodostojnosti v tem času še kako pomembno, saj ravno mediji velikokrat razkrijemo nečednosti višje postavljenih.

Na koncu o nas seveda sodijo bralci. Tem smo dolžni in odgovorni.

In mladi, ki sem jih imela priložnost spoznati, bodo čez nekaj let ti bralci in za te je zdaj treba ustvarjati svet in prihodnost, (ki se je bodo veselili). Mlade je treba tudi izobraziti, kako razbrati seme od plev v novinarstvu in kako

kritično razmišljati. Kako naj tudi oni postavljajo vprašanja in zahtevajo odgovore.

Bodite radovedni, vprašajte, pa naj bo še tako nenavadno vprašanje, je bil moj nasvet mladim novinarjem. Tako se nabira znanje.

Mladi na delavnicah so me navdušili z iskričnostjo, ko so predlagali teme, o katerih so želeli pisati, pa naj bo to o lokalnem potočku ali pa razmišljanju o vzporednih vesoljih. Upam, da jim je pri pisanju novinarskih del, ki jih lahko berete na teh straneh, ostal kakšen kamenček znanja, ki ga bodo lahko vpletli v mozaik iskanja svojega poklica. Morda bo kdo izmed njih tudi novinar.

Saša Senica

Kako biti novinar?

V sredo, 25. aprila, je v Kulturnem domu Grosuplje potekalo medobčinsko srečanje mladih novinarjev in literatov, ki ga je vodila nekdanja radijska voditeljica, sedaj pa pisateljica člankov za slovensko najbolj obiskano spletno stran 24 ur Saša Senica.

Na samem srečanju smo se zbrali učenci osnovnih šol: Louisa Adamiča (4), Brinje (6) in Šmarje - Sap (6).

Mentorica je predstavila, kako poteka dan v življenju novinarja, njeno izobraževalno pot in nam podala nasvete, kako napisati kvaliteten članek.

Postavili smo ji nekaj najpogostejših vprašanj in dobili teme, o katerih naj bi napisali članek. Poleg tega smo imeli možnost dobiti vpogled v potek dnevne novinarske konference, ki nam jo je novinarka priredila.

Dogodek je bil, kot lahko zatrdijo udeleženci, poln koristnih informacij, predstavljenih na zabaven način, za znati pa je bilo literarni pridih.

V občini, kot je Grosuplje, imamo mladi literati in novinarji mnogo dogodkov, ki se jih lahko udeležimo in si s tem širimo obzorja in razvijamo

svoje talente. Poleg tega osnovne šole spodbujajo naš razvoj, na Osnovni šoli Louisa Adamiča smo tako pred kratkim odprli šolski radio, na Osnovni šoli Brinje pa izhaja letno glasilo. Pri tem nas podpirajo tudi učitelji slovenščine, ki nam večkrat priskočijo na pomoč, da se v prispevkih ne pojavijo nezaželene napake.

*Tajda Koščak, 9. razred
Osnova šola Louisa Adamiča
Grosuplje*

Zgodovina Marijinega studenčka

Kopanj je osamelec, ki leži sredi Radenskega polja in se dviga približno 70 metrov visoko.

Kako je nastal Kopanj, govori pripovedka. V bližini obstaja višji hrib Limberk, kjer je nekoč živel velikan. Silno se je razjezil in zgrabil vrh Limberka ter ga vlekel za seboj v dolino. Omagal je in sredi polja pustil ogromno gmoto zemlje in kamenja. Ko je to gmoto presrta trava in grmovje, so mu dali ime Kopanj. Na Limberku se še danes vidi, kje je velikan odlomil vrh.

Na vrhu Kopanja stoji cerkev, pod vrhom, sredi gozda pa izvira studenec, ki tudi v največji suši nikoli ne presahne. Zgodba, ki opisuje, kako je vendarle nekoč studenček presahnil, pa govori, da so iz kapelice odnesli Marijin kip. Takrat je studenček presahnil. Okoliški prebivalci, ki so Marijin kip našli, so ga nesli na mesto, kjer je stala kapelica in studenček jim je pritekkel naproti. Od tistega časa teče neprestano.

Po ljudskem izročilu naj bi bila voda iz studenca zdravilna, zato že od nekdaj tja hodijo številni pohodniki in romarji.

Leta 1863 je bil objavljen zapis v Zgodnji Danici, ki opisuje zdravilno moč vode.

Kapelica je bila postavljena na zelo nestabilnem terenu, zato se je zemlja nenehno posipala in povzela navzdol. Kopanjski župnik Fran Ksaverij Žužek je leta 1908 v kroniki zapisal, da je dal na svoje stroške utrditi kapelico. Sedanja kapelico je iz neobdelanega kamna

naredil zidar Tone Tomšič (Lazarjev) iz Velike Račne. Korito je izdolbel iz skale, Marijin kip pa je naredil Davorin Bizjak. Takratni župnik Žužek je kapelico z Marijo blagoslovil 19. aprila 1908.

Jaka Zrnec, 6. razred
Osnovna šola Louisa Adamiča
Grosuplje

Po 110. letih so drevesa podrla Marijino kapelico

Letos mineva 110 let, odkar je bila kapelica Lurške matere Božje na Kopanju obnovljena.

V letošnji zimski nevihti, ko je veter raval drevesa s koreninami vred, se je zgodila nesreča in drevesa, ki so rasla na kopanjskem hribu nad kapelico, so se vdala in porušila kapelico ter poškodovala Marijin kip.

Mnogi, ki so k studenčku pogosto zahajali, so z žalostjo opazovali, kakšna škoda je nastala.

Bukve, ki so se podrle na kapelico, so jo popolnoma uničile. Gasilci iz Račne, Predol in Čušperka so se organizirali in odstranili vsa podrta drevesa, prav tako so pobrali in po velikosti razvrstili kamenje, ki je ostalo od podrtje kapelice.

Da bi kapelico ponovno postavili, bo potrebno veliko dela, saj bodo morali kapelico zgraditi na novo, pred tem pa utrditi podlago, da bo lahko spet dolgo stala na bolj utrjenem in varnem terenu.

Med padcem drevesa na kapelico se je močno poškodoval tudi Marijin kip, ki ga bo strokovno popravil mladi in nadarjeni umetnik Klemen Benedik, ki je pred leti obnovil tudi kip svetega Antona, ki se prav tako nahaja v votlini ob vznožju Kopanja.

Predvideno je, da bodo vsa obnovi-

tvena dela kapelice in Marijinega kipa trajala do poznega poletja, saj naj bi bila kapelica ponovno postavljena na Marijin praznik, 15. avgusta letošnjega leta.

Valter Kovšca, 6. razred
Osnovna šola Louisa Adamiča
Grosuplje

Ne sodi knjige po platnicah: muslimani

Kaj je skupno večini azijskih in afriških držav? Vera v Alaha, muslimanska vera. Z njo je povezanih veliko tem, ogromno od njih te vere ne hvali preveč. Samo nekaj tem vam dam za primer: teroristični napadi, vojna v Siriji. Pa je to res nekaj, kar nam je jasno kot rosa, ali je to morda napačno razumevanje situacij, ki nastanejo med vzponom določene religije, je morda to borba na nepravi način?

Muslimanska vera je danes druga najbolj razširjena vera na svetu, takoj za krščanstvom, a se vsem muslima-

nom (1,3 milijarde ljudi) najhitreje pridružujejo novi pripadniki. Če imamo morda zaradi aktualnih dogodkov v mislih marsikaj slabega, so k nam iz arabskih dežel prinesli marsikaj dobrega. Marsikatero znanje smo prejeli ravno iz arabskih dežel. Tu je še vprašanje vojne, ki naj bi jo pripadnikom vere zapovedal bog. Mislim, da bog ne bi zagovarjal vojne. A zakaj se vojna in napadi najpogosteje pojavljajo ravno na območju Sirije in Iraka ter drugih držav te vere? Gre mogoče za zlorabo vere ali je to le vojna za pridobivanje

naft v Perzijskem zalivu? Je to ustraševanje? Ali so to muslimanske taktike za pridobivanje vernikov na svojo stran? Kakorkoli, Bog ne mara nasilja in pravi, da nasilje ni pravi način za uresničevanje ciljev, jaz pa pravim, da se bo tako ravnanje tem ljudem poznalo na 'onem svetu'.

Urban Jamnik, 7. razred
Osnovna šola Louisa Adamiča
Grosuplje

Projekt B.L.O.S.S.O.M! Na OŠ Brinje Grosuplje

Kratica B.L.O.S.S.O.M! povzema osrednjo temo projekta, in sicer prisluhniti našim dušam in nabrusiti naše ume. Projekt temelji na osmih Gardnerjevih inteligencah, s katerimi želimo poiskati naša močna področja, jih okrepiti in poskrbeti, da otroci zaključijo šolanje kot samozavestni in odgovorni odrasli. V njem sodeluje sedem šol. Naša šola je vključena v ta projekt že kar tri leta.

Letošnja skupina učencev je, v spremstvu dveh učiteljic, 19. marca odšla na Elbo v Italiji. Tema je bila "Jezikovna inteligenca". Ampak učenci niso bili izbrani le na podlagi znanja tujih jezikov, ampak tudi na podlagi prizadevnosti. Namreč, preden so se začele priprave na B.L.O.S.S.O.M!, so morali učenci brati in prevajati sloven-

ske zgodbe.

Na otoku so učenci z učiteljicama ostali en teden, ki je bil kar razburljiv. Namreč ogledali so si številne znamenitosti Elbe. Na primer: učitelji so si lahko ogledali zapor na Elbi, z učenci pa so obiskali tudi rudnik kristalov, nad katerim so bili zelo navdušeni. Zaigrali so tudi igrico Kekec, ki so jo sami prevedli v angleščino.

Med pogovorom z učiteljicama, ki sta odšli na Elbo, sem izvedela veliko zanimivih stvari, in sicer, da je življenje na Elbi precej drugačno kot tu v Sloveniji. Tam so precej bolj sproščeni in živijo umirjeno življenje. Navdušeni so bili tudi nad šolskim bandom z Elbe. Najpomembneje pa je, da so vsi uživali.

Ker se bo ta projekt kmalu zaključil, se je naša šola prijavila k novemu

projektu. Mogoče bomo naslednje leto imeli že nov projekt, ki bo še bolj razburljiv kot projekt B.L.O.S.S.O.M.!

Viktorija Vrbetič Brežnjak, 8. b,
Osnovna šola Brinje Grosuplje

Na Polževem bodo zrasle skakalnice

V Ivančni Gorici imajo od leta 2015 svoj skakalni klub – SSK Ivančna Gorica. A v klubu imajo zelo nelagodno situacijo, namreč nimajo svojih skakalnic, zato morajo mlade skakalce na treninge voziti v druge klube, kondicijske treninge pa opravljajo v telovadnici v Višnji Gori. A s 1. januarjem 2017 so dobili gradbeno dovoljenje za izgradnjo skakalnic na Polževem. Zgradili bodo tri skakalnice, ki bodo velike 13, 20 in 25 metrov. Skakalnice bodo primerne za skakalna tekmovanja in tekmovanja v nordijski kombinaciji na šolskem, občinskem, področnem in državnem nivoju. Seveda pa jih bodo lahko uporabljali tudi drugi skakalni klubi. Dobro pa se ne bo godilo le mladim skakalcem, temveč tudi smučičšču Polževo. Tako imenovani Športni klub Polževo bo namreč poleg izgradnje skakalnic preuredil tudi smučičšče. To bo smučičšču omogočilo delovanje tudi, ko ne bo zapadlo dovolj snega. Obnovili pa bodo tudi vlečnico in drugo opremo. Naložba v izgradnjo smučarsko-skakalnega centra je ocenjena na približno 230.000 evrov, piše na spletni strani Občine Ivančna Gorica.

Izgradnja skakalnic pa bo vplivala na prepoznavnost kluba in tudi celotne občine Ivančna Gorica.

*Zala Žonta Kržišnik, 8. razred
Osnovna šola Brinje Grosuplje*

<https://www.ssk-ivancnagorica.si/>

Plezalna sekcija Ascendo

Plezalna sekcija Ascendo je plezalni klub na Adamičevi cesti 29 v Grosupljem, hkrati pa uporablja visokoplezalno steno na OŠ Brinje Grosuplje na Ljubljanski cesti 40a. Sam treniram v klubu že okroglih 10 let.

Ime kluba Ascendo izvira iz latinščine, pomeni pa plezanje. Klub že kar nekaj let osvaja naslov najuspešnejšega kluba v vzhodni Sloveniji. V klubu imamo možnost, da treniramo na visoki steni in na steni, namenjeni balvanom. To je plezanje na nizkih stenah, kjer varovanje z vrvjo ni potrebno. Malo boljši plezajo do štirikrat tedensko, začetniki pa enkrat. Vsako jesen imamo otroci možnost, da napredujemo v boljšo skupino. Seveda klub omogoča plezanje tudi odraslim kot rekreativno plezanje.

V nedeljo, 20. maja 2018, je potekala zadnje tekma vzhodne lige. Kot klub smo bili skupno drugi, sam pa sem osvojil 3. mesto, kar se mi zdi super. Čestitam pa tudi vsem ostalim mladim plezalcem, ki so pomagali, da smo se prebili na drugo mesto.

*Tine Zaletelj, 8. razred
Osnovna šola Brinje Grosuplje*

<http://www.pdgrosuplje.si/>

PLEZALNA SEKCIJA
ASCENDO

Ali je moja kozmetika pravilna?

Dekleta ob koncu osnovne šole počasi že začnemo posegati po ličilih. A še pred ličili je treba poskrbeti za pravilno izbiro kreme, seveda se vse skupaj začne že pri izbiri gela za tuširanje. Ponudbe je ogromno, kako torej izbrati pravilno kozmetiko?

Kozmetika je ime za snovi, katerih namen je spremeniti izgled ali vonj človeškega telesa. Med kozmetiko uvrščamo kreme, parfume, šminke, lake za nohte, gele, deodorante, šampone in podobne izdelke.

Dokazano je, da so kozmetiko uporabljali že 4000 let pr. n. št. Arheologi so namreč našli posode za shranjevanje kozmetike. Prav tako pa so našli poslikave, ki prikazujejo ličenje. Nefretete, egipčanska kraljica, je uporabljala dišave, rastlinska barvila za temneje oči in barvanje ustnic.

Od kod pa izvira beseda kozmetika? Izvira iz grške besede "cosmeo" - negujem, olepšavam.

Dandanes je videz zelo pomemben, zato je pomembna tudi naša kozmeti-

ka. Kakšna pa naj bi bila naša pravilna kozmetika, sva vprašali gospo Mojco Stojanovič, ki dela kozmetične izdelke izključno iz naravnih sestavin. "Narava nam je dala vse, kar potrebujemo za čiščenje, nego in lepšanje telesa. Pomemben je le pravi izbor sestavin za posameznikovo kožo in zaporedje, kako se bomo lotili kozmetične nege. Osnova pravilne zdrave nege je čista, nahranjena in zdrava koža. To pa dosežemo tako, da kožo najprej očistimo s čistilnim sredstvom, ki je primeren za naš tip kože, potem jo navlažimo in na-

hranimo, od tukaj naprej je naš izbor, kako se bomo naličili. V vsakem primeru pa priporočam, da izbirate med naravnimi sestavinami. Vse, kar bomo zdaj vlagali v našo kožo, se bo obrestovalo v prihodnosti, saj je koža največji organ človeškega telesa in predstavlja prvo obrambno linijo telesa pred zunanjimi vplivi."

Maja Kump in Karmen Čakš,
8. razred
Osnovna šola Brinje Grosuplje

Predstavljalj si ...

Predstavljalj si, da je izven naše galaksije še ena galaksija, ki je nasprotna od naše. Takrat, ko je pri nas noč, je pri njih dan, in to, kar sanjamo mi, oni doživljajo. Na začetku je bil veliki pok. Takrat so nastale nasprotne galaksije in iz naše nasprotne galaksije je nastala tudi naša nasprotna Zemlja. Na njihovi Zemlji so se ljudje razvili nasprotno kot mi, to pomeni, da imajo oni ravno nasprotno osebnost kot mi. Če imaš tukaj rad pingvine, oni tam sovražijo pingvine. Če te je tukaj strah morskih psov, jih imaš tam za ljubljence. To pomeni,

da si tam čisto drugačna oseba. Vse, kar sanjaš ponoči, če so sanje grozne ali ne, so se tam zgodile. Če sanjaš, da letiš, potem si res letel v dvojnikovem svetu.

Predstavljalj si, da je tista svetloba, ki jo vidiš, ko umreš, v resnici luč v porodnišnici, ko se ponovno rodiš. Zajokaš pa zaradi tega, ker se spomniš svojega prejšnjega življenja in vseh ljudi, ki si jih zgubil. Sčasoma pa večino stvari pozabiš, nekatere stvari pa imaš še vedno v spominu, zato doživljaš de-

ja (deja vu je občutek, da si nekaj že videl/doživel).

Predstavljalj si, da svoje življenje samo sanjaš, ko umreš, pa se boš zbudil. Te sanje so samo preizkus, da se pripraviš na resnično življenje. Napake, ki si jih naredil, potem lahko popraviš.

Terezija Barbo, 8. razred
Osnovna šola Šmarje - Sap

Čisto prava čarovniška virtualna šola

Ste si morda kdaj želeli oditi na Bradavičarko, vendar veste, da to ni mogoče? No, ni čisto tako. Obstaja spletna stran Virtualna Bradavičarka, kjer se lahko vsi mladi (pa tudi malo starejši) čarovniki in čaravnice izobražujejo. Seveda ne gre za pravo šolo, vendar je virtualna šola prav tako dobra.

Šola, ki združuje vse ljubitelje znanstvene fantastike, obstaja že vse od leta 2001 in se je ohranila do danes. Sama spletna stran je zelo zanimiva in vanjo se lahko včlani vsak. Tu neke starostne omejitve ravno ni. Vsebuje klepetalnico, raznorazne forume, prečno ulico, učilnice, vsako leto se domovi potegujejo za Quiddich pokal in pokal domov, knjižnico, Hagridovo kočjo, kjer potekajo stave, pisarne in še veliko več.

Se vam zdi stran zanimiva? Lahko se tudi registrirate in tako postanete učenec ali profesor, novinar, domski duh, sodnik, minister, knjižničar ... Registrirate se tako, da kliknete na klobuk z ravnateljskim obrazcem za prijavo. Odprl se vam bo daljši vprašalnik (da ravnateljica presodi, če ste kos virtualni šoli). Ko vas bodo enkrat sprejeli na šolo, je čas, da se prijavite na predmete, katerih je

res veliko (vedeževanje, vilinologija, napoji, spreminjanje oblike, uroki, letenje...). Če ste bolj športnega duha, se lahko včlanite v Quiddich ekipo.

Sama sem na strani včlanjena že več let in bom letos uspešno zaključila 1. letnik. Stran me je veliko naučila, hkrati pa mi je dala tudi veliko samozavesti. Na strani si pomagamo, če pride do kakršnihkoli problemov glede šole, prijateljev ali česarkoli drugega. Odkar sem včlanjena, so moji šolski spisi in moja slovnica postali veliko boljši, saj ti profesorji referate in naloge pregledajo in pošljejo popravljene nazaj na elektronsko pošto, pa tudi sporočijo, kaj bi lahko tu in tam izboljšal.

Sem tudi članica Drznavraanske quidditch ekipe. Na žalost nam je pokal za čisto malo spolzel iz rok in ga je prejel Spolzgad. Prav tako pa bo pokal domov letos prejel Spolzgad. Virtualna Bradavičarka se vsako leto predstavi na konvenciji Na meji nevidnega (NMN) v Ljubljani. Spletna stran je res zelo zanimiva in pestra. Na njej se vedno nekaj dogaja, vendar pa opozarjam, da to ni igra, vendar spletna šola, tako da se vanjo včlanite le resni, torej tisti, ki boste redno delali domače naloge, pisali referate in izpolnjevali teste.

Maja Černe, 8. razred
Osnovna šola Šmarje - Sap

Kako smo se potepali po Vojskem

Prvi dan, preden smo šli v dom, smo šli še v Kobariški muzej in si tam ogledali znamenitosti Slovenije v starem času. Ko smo prišli, smo se igrali družabne igre, po večerji pa smo odšli na nočni pohod.

Drugi dan, ko smo se zbudili, smo imeli jutranjo telovadbo. 5 minut prej pa so dežurni odšli pripraviti zajtrk. Potem smo šli na tek na smučeh, druga skupina pa si je izbirala poklice. Po eni

uri smo se zamenjali. Popoldne smo se zbrali v jedilnici in pojedli kosilo. Po kosilu se je ena skupina pogovarjala o vremenu z učiteljico Greto, druga skupina pa se je medtem učila o naravnih virih. Po večerji so sledile nagajive igre.

Tretji dan se je začel kot vsak drug. Po zajtrku smo se odpravili na zelo dolg pohod. Šli smo na Hudournik. Po zelo dolgi hoji smo imeli zelo dolg počitek, potem smo imeli klekljanje in si

naklekljali svojo čipkasto zapestnico. Druga skupina pa je imela socialne igre z našimi sošolci.

Četrty dan po zajtrku smo delali žlikrofe, druga skupina pa je imela robotiko. Po kosilu, ki smo ga naredili sami, smo imeli orientacijo, druga skupina pa je spoznavala lišaje. Po tem smo spet imeli razne igre in večerjo. Po večerji smo imeli ples. Spat smo odšli ob 22.30.

Zadnji dan je bil bolj sproščen. Spali smo dlje kot ponavadi. Po tem smo spoznavali živali, ki so bile v učilnici. Spakirali smo in odšli domov.

Vojsko mi je bilo do zdaj še najbolj všeč, ker smo počeli veliko novih in zanimivih snovi.

Mia Jerlah, 8. razred
Osnovna šola Šmarje - Sap

Spremembe v OŠ Šmarje - Sap po osamosvojitvi

OŠ Šmarje - Sap se je pred kratkim osamosvojila in postala samostojna šola. S tem so nastale nekatere spremembe: ob četrtkih smo na začetku leta poslušali glasbo med glavnim odmorom v avli. Ob torkih je med glavnim odmorom učitelj športne vzgoje vodil aktivne odmore in mi smo lahko sproščeno telovadili z njim. Za maskare smo se vsi učenci in tudi učitelji nama-

škarali v živali in šli na pohod po Šmarju – Sapu, nato pa smo vsi na šolskem igrišču zaplesali ples, ki smo se ga pri športni vzgoji učili že nekaj časa. Uvedli smo tudi dežurstvo (ponovno), kjer učenci 7., 8. in 9. razredov med osmo in pol deveto uro zjutraj v sodelovanju z dežurnim učiteljem poskrbijo, da se otroci ne zadržujejo v šoli, temveč gredo ven ali pa v jedilnico. Tudi našo šolo

smo drugače okrasili. Z lepilnim trakom smo označili, kam naj odlagamo torbe, da je tudi med odmori premikanje po šoli varno, šolske površine pa so urejene.

Naja Ljubanovič, 8. razred
Osnovna šola Šmarje - Sap

